

عنوان مقاله:

تاثیر همزیستی قارچ قارچ ریشه بر ویژگی های رویشی، فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی چهار جنس گراس سردسیری در شرایط تنش خشکی

محل انتشار:

فصلنامه علوم باغبانی ایران، دوره 48، شماره 4 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

حامد اشراف - دانشجوی سابق دکتری، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه گیلان، رشت

هدایت زکی زاده - استادیار، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه گیلان، رشت

سید محمد رضا احتشامی - استادیار، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه گیلان، رشت

محمد حسن بیگلویی - استادیار، دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه گیلان، رشت

خلاصه مقاله:

به منظور ارزیابی اثرگذاری های سه گونه قارچ قارچ ریشه یا میکوریزا (*clarum Glomus*، *Glomus fasciculatum* و *mosseae Glomus*) و تنش خشکی (با سه سطح رطوبتی 80، 55 و 30 درصد ظرفیت زراعی) بر ویژگی-گراس های لولیوم چندساله (*Lolium perenne*)، پوآی چندساله (*Poa pratensis*)، فستوکای پابلند (*Festuca aurandiancea*) و آگروپیرون (*Agropyron elongatum*)، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در گلخانه با استفاده از گلدان های استوانه ای انجام شد. نتایج نشان داد، بیشترین درصد پرگنه (کلنی) سازی ریشه را گراس لولیوم چندساله با گونه موسه آ و کمترین درصد را پوآی چندساله با گونه کلاروم داشتند. درصد پرگنه سازی هر سه گونه قارچ با ریشه لولیوم چندساله و فستوکای پابلند در نتیجه تنش خشکی، کاهش ولی درصد پرگنه سازی گونه های کلاروم و فسیکولاتوم با ریشه آگروپیرون و پوآی چندساله افزایش یافت. قارچ های فسیکولاتوم و موسه آ، سبزینه (کلروفیل) و کارتنوئید برگ گراس های همزیست با آن ها را در بالاترین سطح تنش، بیش از 38 درصد افزایش دادند. گراس های همزیست با موسه آ بیشترین محتوای نسبی آب برگ و کمترین نشت یونی و مالون دی آلدئید را نسبت به گراس های همزیست با دیگر گونه های قارچ داشتند. در مجموع قارچ ریشه توانست تاثیر سوء تنش خشکی بر چمن را کاهش دهد ولی تمایل به همزیستی و تاثیر گونه های مختلف آن بر گراس های تحت تنش متفاوت بود.

کلمات کلیدی:

آگروپیرون، پوآ، فستوکا، گلوموس، لولیوم چندساله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1007380>

